

Serpil Kemik

- Őirler -

Yayın Tarihi:

07.02.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Dut Ağacı

bir dut ağacıydı
ikinci vakti
ince kuru dalları arasından
hüzünle bakan .

nohut oda bakla sofa
iki katlı bir evin gönüllü kahyası.

geceyi gündüze bağlayan avluda
dalları arasında yol arayan gün ışığının kılavuzu

bir dut ağacıydı o
inciden yüzükleri dolanırdı parmaklarında
yapraklarında bulutları uyutur,
rüzgarın, dallarına kurduğu salıncakta
çocukları avuturdu.

baharları severdi
ama en çok çocukları

sonra
kuşları ve sabahları ..

biliyor musun..?
~ gökyüzüne uzanır , güneşi tutardı parmaklarında.

dizlerine çocukları oturtur
dinleyip dinleyip gülerdi anlattıklarına.

hiç unutmam bir gün
göğsünü çizmiştim meyve bıçağıyla ,
yüzüne baka baka..
bir ilkbahar sarhoşluğuydu işte
yaralamıştım
ilk aşk anısına..

bir dut ağacıydı o
yan yana , sırt sırta durduğum,
kollarında avunduğum.
yalnızlığımı avuttuğum .

çabalarımı
savaşlarımı
gözyaşlarımı arkasında sakladığım.
yapraklarına yaralarımı sardığım ,
gölgesinde anılarımı yaşattığım dut ağacı.

rengine çocukluğumu bandığım..
dostum ,
arkadaşım dut ağacı.

O iŖte..
bir ikindi vakti ..
ormanda celladına yakalanıp , vahŖice parçalanmış
ceylan gibi
savunmasız yatıyor avluda.

çamura bulanmış kolları
çıplak ayakları ...
bedeni parça parça
yatıyor ,
bir ikindi vakti
öylece ..
avluda...

.....
matem rengini giyinmiş bir
ikindi vakti
çıkıyor avludan ,
boyası dökük küçük bir kamyonetin sırtında

ve
ardından bakıyor

evsiz kuşlar..
başiboş dolaşan gün ışığı
yer altına mahkum edilmiş yaralı kök gibi
~ çocukluk anıları

Serpil Kemik

Göge bakmalı

Göge bakmalı insan
çıkartıp ellerini cebinden
selam vermeli
bir söz söylemeli yarınlara
insanca, cesurca
korkmadan...

göge bakmalı
omuz verip imbata , boraya
çocuklar gibi koşmalı,
kuyruğuna umut bağlamış
rengarenk uçurtmaların peşi sıra...

göge bakmalı insan
fora mavi umuda .

göge bakmalı
özgürlük başını kaldırana.

Serpil Kemik

Hüzn

yarına mı ağlar
yarene mi ..?
şu başım üstünde tavaf eden bulutlar..

göğsüm avuçlarında
dünüm savruk
hiçlik rüzgarında

şimdi
yöresiz ve
adressiz ..

dün yorgun
gün kırgın

gayretin kapısında yığın
saçı kınalı anılar.

Serpil Kemik

Ivecen kuş

şimdi,
utangaç hasretim
kolalı ve saklı
göğüs sandığımda ..

heyecandan
gümüş döküyor Nisan
som kravatlı toprağa..

elleri kınalı,
burnu hizmalı vaktin.

uçurmanın peşinden koşan
çocuk gibi heyecanlı
baharı yakalamaya..

dudaklarımın terennümünde
çiğdem çiçeği şerbeti ..

senin için
düşlerimde açıyor
pembe kiraz çiçekleri..

elbet sancılıyım
bu mevsim geçişi

sanki,
biraz uyusam
hiç dönmeyecek seyrinden baharım.
tadı kaçacak dalında kirazın

biraz uyusam
güz kesecek,
vuslatın ,
gökyüzüne uzanmış avuçlarını

..

sanki..,
sanki uyusam..
Nisan dökmeyecek çiğdem çiçeklerini

sanki , uyusam
ipi kopuverecek uçurtmamın...

Serpil Kemik

Lisanı aşk

..ve
bir aşk şöyle söylüyordu...

Duyuyordum acıyı...
Onurumun sancısını..
Ağır Yaramı

başının çözüldüğünü dizlerimin
Midemin bulandığını...
Kirpiğime tutunan şaşkınlığı...
Gözlerimde ki bulanıklığı...
Gözyaşlarımın değil de
~ Canımın damladığını....
ve
İçimde patlayan volkanı
hissediyordum.....

Yunustum..
Keremdim..
Ferhattım belki ...

Ama o an
" ben " , ben değildim İnan ki..!!!

Peki ya sen..!!!

Sen hissettin mi..?

~. Ruhumun ilahi teslimiyetini ..?

Serpil Kemik

Taç yaprağı

çarpışması bitmedi

göğsümde,
iki düşman gibi
siyah ve beyaz,
soğuk ve sıcak

düş ve gerçek
sen ve ben....

tenim soğuk
ellerim de öyle.
dokunsan
parmaklarımın ucundan
asi bir haykırış
fişkiracak

kırk yıllık çınar gibi
devriliyor
yine
sensiz bir gece
kirpiklerimin gölgesinde..

birazdan,
güneş
dağların omuzlarına çıkar
ve
gün
şefkatli bir anne gibi
gecenin tüm dökümlerini
sessizce toplar.

hiç bir şey olmamış gibi.

yine
hızlanır ayak sesleri
mırıltısı başlar
tınısı duyulur yaşamın..

ve ben
yine
taç yaprakları gibi
kapanırım
alırım başımı
avuçlarımın içine

aynalara da söylerim
örterler hayalini..
göstermezler gözlerime

kilit vururum
şarkıların diline .
söylemezler ismini.

Bugünün göz kapaklarıyla
örterim dünün üzerini.

Serpil Kemik